

॥ ७ ॥ अमितात्मा अमितबुद्धिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अदीनेतिच्छेदः ॥ १२ ॥ १३ ॥ कृतप्रियः शत्रुवधेन ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतं भावदीपे
तद्वैव महात्मानं धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिः सहितः श्रीमान् देवराजमुपागमत् ॥ ७ ॥ पूजयामास चैवाथ विधिवद्भूरिदक्षिणः ॥ यथार्हममितात्मानं वि
धिदृष्टेन कर्मणा ॥ ८ ॥ धनं जयश्रुते जस्वी प्रणिपत्य पुरंदरं ॥ भृत्यवत्प्रणतस्तस्यौ देवराजसमीपतः ॥ ९ ॥ आघ्राय तं महातेजाः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ धनं जयम
भिप्रेक्ष्य विनीतं स्थितमंतिके ॥ १० ॥ जटिलं देवराजस्य तपोयुक्तमकल्मषं ॥ हर्षेण महता विष्टः फाल्गुनस्याथ दर्शनात् ॥ ११ ॥ बभूव परमप्रीतो देवराजं च पूज
यन् ॥ तं तथाऽदीनमनसं राजानं हर्षसंप्लुतं ॥ १२ ॥ उवाच वचनं धीमान् देवराजः पुरंदरः ॥ त्वमिमां पृथिवीं राजन् प्रशासिष्यसि पांडव ॥ स्वस्ति प्राप्तुहि कौंतेय
काम्यकंपुनराश्रमं ॥ १३ ॥ अस्त्राणि लब्धानि च पांडवेन सर्वाणि मत्तः प्रयतेन राजन् ॥ कृतप्रियश्चास्मि धनं जयेन जेतुं न शक्यस्त्रिभिरेष लोकैः ॥ १४ ॥ एवमु
क्त्वासहस्राक्षः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ जगाम त्रिदिवं दृष्टः स्तूयमानो महर्षिभिः ॥ १५ ॥ धनेश्वरगृहस्थानां पांडवानां समागमं ॥ शक्रेण यद्ददं विद्वानधीयीत समा
हितः ॥ १६ ॥ संवत्सरं ब्रह्मचारी नियतः संशितव्रतः ॥ स जीवेद्धि निराबाधः सुसुखी शरदांशतं ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि निवातकवच
युद्धपर्वणि इंद्रागमने षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच यथागतं गतेशक्रे भ्रातृभिः सह संगतः ॥ कृष्णया
चैव बीभत्सुर्धर्मपुत्रमपूजयत् ॥ १ ॥ अभिवादयमानं तं मूर्ध्नु पाघ्राय पांडवं ॥ हर्षगद्गदया वाचा प्रहृष्टोर्जुनमब्रवीत् ॥ २ ॥ कथमर्जुन कालोऽयं स्वर्गोऽव्यतिगतस्त
व ॥ कथंचास्त्राण्यवाप्तानि देवराजश्रुतोषितः ॥ ३ ॥ सम्यग्वाते गृहीतानि कच्चिदस्त्राणि पांडव ॥ कच्चित्सुराधिपः प्रीतो रुद्रो वास्त्राण्यदत्तव ॥ ४ ॥ यथा दृष्टश्रुते
शक्रो भगवान्वापि नाकधृत् ॥ यथैवास्त्राण्यवाप्तानि यथैवाश्रयितश्रुते ॥ ५ ॥ यथोक्तवांस्त्वां भगवान्शतक्रतुररिंदम ॥ कृतप्रियस्त्वयास्मीतितस्य ते किंप्रि
यं कृतं ॥ ६ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण महायुते ॥ यथा तुष्टो महादेवो देवराजस्तथानघ ॥ ७ ॥ यच्चापिव जपाणेऽस्तु प्रियं कृतमरिंदम ॥ एतदाख्याहि मे सर्व
मखिलेन धनं जय ॥ ८ ॥ अर्जुन उवाच शृणु हंत महाराज विधिमायेन दृष्टवान् ॥ शतक्रतुमहं देवं भगवंतं च शंकरं ॥ ९ ॥ विद्यामधीत्य ताराजं स्वयोक्ता
मरिर्मर्दन ॥ भवता च समादिष्टस्तपसे प्रस्थितो वनं ॥ १० ॥ भृगुतुंगमथोगत्वा काम्यकादास्थितस्तपः ॥ एकरात्रोषितः कंचिदपश्यं ब्राह्मणं पथि ॥ ११ ॥
षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ७३ ॥ यथेति ॥ १॥ प्रहृष्टो धर्मपुत्रः ॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ इत्येवमयं वाक्यारंभो हर्षेण ॥ इत वाक्यारंभो हर्षविषादे खेदसंभवे इति मेदिनी ॥ १५१० ॥ ११ ॥